

Nu mi-e dor de tine

Nicu Hăloiu

Nu mi-e dor de tine

...

Ai plecat devreme, prea devreme,
Încă atât de multe, ai fi avut de spus,
Ai plecat în lumea ta de sus,
În lumea ta, zidită din poeme!

...

Nu mi-e dor de tine, de ce să-mi fie dor?
Tu ești în tot ce este-n jurul meu
Și compui poeme pentru Dumnezeu,
Luceafăr blând, poet nemuritor!

....

Auzi, cică spun unii cum că ai fi murit,
De parcă tu ai fi dintre cei ce pier,
Ei nu știu că tu ești ecoul infinit
Al cuvântului Cuvântului din cer?

....

În lumea asta ai totuși un mormânt,
În cimitirul mai multor corifei,
Pentru că-ți place, în adieri de vânt,
Să te ningă parfum de flori de tei!

...

Tu n-ai murit, Luceafărul nu moare,
Doar te-ai retras o vreme la hodină,
Dar ai lăsat, în noi, în fiecare,
Un drum pavat cu versuri din lumină!